

Î N C H E I E R E

03 decembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,

judecătorul

Judecătorii

Julia Sîrcu

Ion Corolevschi, Valentina Clevadi

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Dobrovan Valentina, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea municipală de gestionare a fondului locativ nr.4 împotriva Valentinei Dobrovan, intervenient accesoriu societatea pe acțiuni „Termocom”, cu privire la încasarea datoriei pentru serviciile comunale prestate,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 10 iulie 2014 prin care a fost respins apelul declarat de Dobrovan Valentina și menținută hotărârea Judecătoriei Botanica mun.Chișinău din 24 martie 2014,

c o n s t a t ă

La 28 februarie 2014, Întreprinderea municipală de gestionare a fondului locativ nr.4 a depus cerere de chemare în judecată împotriva Valentinei Dobrovan, intervenient accesoriu societatea pe acțiuni „Termocom”, cu privire la încasarea datoriei pentru serviciile comunale prestate.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, pârâta locuiește în apartamentul nr.10, str. Independenței, 20/2, mun.Chișinău.

Susține că pârâta nu a achitat plata pentru serviciile acordate de furnizorul S.A.”Termocom” și la situația din 28 februarie 2013 s-a acumulat o datorie în mărime totală de 15 738,97 lei.

Consideră că proprietarii, chiriașii locuințelor sunt obligați să achite la timp serviciile locativ-comunale, inclusiv consumul de energie termică.

Cere reclamantul, încasarea de la Dobrovan Valentina a datoriei pentru serviciile locativ-comunale prestate în mărime de 15 738,97 lei și cheltuielile de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 24 martie 2014 acțiunea a fost admisă. S-a încasat de la Dobrovan Valentina în beneficiul Întreprinderii

municipale de gestionare a fondului locativ nr.4 datorita pentru serviciile comunale în mărime de 15 738,97 lei și cheltuielile de judecată în mărime de 472,17 lei.

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe, Dobrovan Valentina a contestat-o cu apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 10 iulie 2014 a fost respinsă cererea de apel depusă de Dobrovan Valentina și s-a menținut hotărîrea primei instanțe.

La 10 septembrie 2014, în termenul prevăzut de lege, Dobrovan Valentina a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești și emiterea unei noi hotărîri de respingere a acțiunii.

În susținerea recursului s-a indicat că, instanțele judecătorești au încălcat și aplicat eronat normele de drept material și procedural, fiind comise și alte încălcări care au dus la soluționarea greșită a pricinii. În acest sens susține că pretențiile au fost înaintate cu încălcarea termenului de prescripție de trei ani prevăzut de art.267 alin. (1) Cod civil.

La fel menționează, că temeiul apariției obligațiunii servește contractul încheiat între părți, însă ea nu a încheiat cu pîrîtul sau cu S.A.”Termocom” un contract scris care ar avea ca obiect prestarea serviciilor comunale și anume încălzirea spațiului locativ.

Verificînd legalitatea hotărîrii contestate prin prisma temeiurilor invocate în cererea de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de către Dobrovan Valentina urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească

a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Dobrovan Valentina este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, Colegiul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține că argumentele invocate de Dobrovan Valentina în cererea de recurs poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Colegiul reiterează și faptul că conform articolului 13 din Convenția Europeană recursul trebuie să fie unul "efectiv", atât în practică, cât și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (*a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII*).

Astfel, reieșind din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Dobrovan Valentina ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Dobrovan Valentina se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Ion Corolevschi

Valentina Clevadi